Urmăriți să aveți Dragostea, fără ea nu primiți cununa

O să citim de la versetul 1 până la versetul 3: *”Chiar dacă aș vorbi în limbi omenești și îngerești și n-aș avea dragoste, sunt o aramă sunătoare sau un chimval zăngănitor. Și chiar dacă aș avea darul profeției și aș cunoaște toate tainele și toată știința, chiar dacă aș avea toată credința așa încât să mut și munții și n-aș avea dragoste, nu sunt nimic. Și chiar dacă mi-aș împărți toată averea pentru hrana săracilor, chiar dacă mi-aș da trupul să fie ars și n-aș avea dragoste, nu-mi folosește la nimic.”* Amin.

Cuvântul lui Dumnezeu de la 1 Corinteni capitolul 13 este un dedicat dragostei, care este o roadă a Duhului.

Cu mulți ani în urmă citeam acest capitol din 1 Corinteni și observam că nu mă regăsesc în dragostea de acolo. Probabil că și vouă vi s-a întâmplat la fel. Scriptura ne spune că dragostea este îndelung răbdătoare, dragostea este plină de bunătate, nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu caută folosul său…

Și cuvântul scripturii spune că dacă n-am dragoste, sunt o aramă sunătoare sau un chimval zăngănitor.

Apoi, ne spune Scriptura că chiar dacă aș avea credința, să pot să mut și munții și n-am dragoste, nu sunt nimic. Când citeam că nu sunt nimic, nu mi se părea atât de grav.

Credeam că totuși am credința și dacă suntem mântuiți prin credință nu e chiar nimic înaintea lui Dumnezeu. Măcar am mântuirea, chiar dacă zice că nu sunt nimic.

Apoi Scriptura ne spune că chiar dacă îmi dau trupul să fie ars și nu am dragoste nu-mi folosește la nimic. Și știți cu toții că se vehiculează foarte mult acum printre oamenii religioși ideea venirii iminente a Domnului Isus și că Anticrist ne va pune un semn pe mână sau pe frunte și dacă nu-l primim, vom fi prigoniți. Nu vom putea cumpăra, nu vă vom putea vinde…

Și aici Domnul ne spune ca chiar dacă vom face lucrurile acestea și nu avem dragoste, nu ne folosește la nimic. Dacă nu ești nimic, parcă ai fi ceva. Ești totuși o aramă sunătoare, și parcă ești ceva.

Dar aici ne zice că nu ne folosește la nimic, iar când nu-ți folosește la nimic ceea ce faci tu, înseamnă că chiar la nimic nu-și folosește. Este foarte important să urmărim dragostea și trebuie să o avem, pentru că fără dragoste nu Îl vom vedea pe Dumnezeu. Dumnezeu este dragoste. Noi trebuie să avem chipul Domnului în noi, așa că trebuie să avem dragoste.

Citim și versetul 13: *”Acum, dar rămân aceste trei. Credința, nădejdea și dragostea. Dar cea mai mare dintre ele este dragostea.”* Și versetul 1 din 14 *”Urmăriți dragostea.”* Amin.

Dragostea este obligatorie pentru mântuire. Face parte din Roada Duhului. Duhul Sfânt lucrează cu noi ca să ajungem să avem dragoste. Noi cunoaștem un fel de dragoste ca oameni firești. Ne spune Domnul Isus că dacă iubim așa cum iubesc și vameșii ce lucru mare facem?

O să citim din mai multe locuri din Cuvântul lui Dumnezeu, ca să vedem cum lucrează Dumnezeu cu noi ca să ajungem la dragoste.

Cine a studiat Cuvântul lui Dumnezeu cu atenție, a putut să observe că în toate epistolele este pomenită dragostea. Apostolul Pavel, Petru, Iacov, Ioan, vorbesc foarte mult despre dragoste. Dragostea este necesară, este esențială, este obligatorie, este în planul lui Dumnezeu ca omul să ajungă la dragoste. Fără ea nu Îl cunoaștem pe Dumnezeu și nu Îl vom vedea.

Citim din 1 Timotei capitolul 1 versetul 5: *"Ținta poruncii este dragostea."* Adică, scopul principal al poruncilor lui Dumnezeu este dragostea.

Am spus mai devreme, oamenii se iubesc, au dragoste unii față de alții, au o dragoste a oamenilor firești. Și găsim scris tot în Timotei că în vremurile din urmă, oamenii vor pierde, chiar și dragostea aceasta firească, o vor pierde și din pricina înmulțirii fărădelegii. Dragostea celor mai mulți se va răci sau se va pierde și va rămâne doar o formă de dragoste prefăcută.

Să mergem și în 1 Ioan ca să citim câteva lucruri, de la capitolul 4, versetul 7 și 8: *"Preaiubiților, să ne iubim unii pe alții. Căci dragostea este de la Dumnezeu și oricine iubește este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu. Cine nu iubește, n-a cunoscut pe Dumnezeu. Pentru că Dumnezeu este dragoste."*

Dragostea este de la Dumnezeu. Cine are dragoste este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu. Cine nu iubește, n-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este dragoste.

Citim și versetul 16. "Și noi am cunoscut și am crezut dragostea pe care o are Dumnezeu față de noi. Dumnezeu este dragoste și cine rămâne în dragoste rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu rămâne în El.

Vă aduceți aminte ce spune Domnul Isus in Ioan 8? Dacă rămâneți în Cuvântul Meu, dacă rămâneți în Mine, sunteți în adevăr ucenicii Mei. Aici ne spune că trebuie să rămânem în dragoste. Dacă rămânem în dragoste, rămânem în Dumnezeu și Dumnezeu rămâne în noi.

Dacă rămâneți în Mine și Eu rămân în voi, veți aduce mult rod. Dar nu doar rămâneți așa metaforic, ci trebuie să rămânem ne spune aici în dragoste. *"Cum este el, așa suntem și noi în lumea aceasta. Astfel se face că dragostea este desăvârșită în noi, pentru ca să avem deplină încredere în ziua judecății."*

Ca să avem încredere în ziua judecății trebuie să avem dragostea lui Hristos care este desăvârșită. *"În dragoste nu este frică, ci dragostea desăvârșită izgonește frica, pentru că frica are cu ea pedeapsa. Și cine se teme n-a ajuns desăvârșit în dragoste."* Un singur lucru alungă frica. Doar dragostea desăvârșită alungă frica.

Când zice în 1 Corinteni 13, că nu sunt nimic înseamnă că sunt afară cu fricoșii cum este scris în Apocalipsa. Nu sunt înăuntru, cum credeam eu mai demult.

Haideți să vedem cum ajungem la dragoste, ca să avem deplină încredere în ziua judecății. Fiecare din noi ne strângem aici ca să ajungem în final să avem dragostea lui Hristos.

Citim și din Efeseni, capitolul 3, de la versetul 17, 18 și 19: *"Hristos să locuiască în inimile voastre prin credință. Pentru că, având rădăcina și temelia pusă în dragoste, să puteți pricepe împreună cu toți sfinții care este lărgimea, lungimea, adâncimea și înălțimea și să cunoașteți dragostea lui Hristos, care întrece orice cunoștință, ca să ajungeți plin de toată plinătatea lui Dumnezeu." *Amin.

Am citit de multe ori din Efeseni capitolul 4 despre Biserică că a fost dată pentru creșterea și desăvârșirea sfinților, până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, și la versetul 13, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Cristos.

Și aici în versetul 19 din capitolul 3, ne spune: *"Să cunoaștem dragostea lui Hristos, care întrece orice cunoștință, ca să ajungem plini de toată plinătatea lui Hristos, a lui Dumnezeu."* Trebuie să ajungem la dragostea lui Hristos. Și aceasta dragoste a lui Hristos o întrece orice cunoștință. Am mai citit noi despre pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere.

Și aici ne spune că întrece orice cunoștință. Este esențial să cunoaștem dragostea lui Hristos. Citim și la Ioan capitolul 13, versetul 34 și 35 *"Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții. Cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții. Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții."* Amin.

Trebuie să învățăm să iubim cum ne-a iubit El pe noi, nu cum vrem noi. Trebuie să ne iubim unii pe alții doar așa cum ne-a iubit El.

Noi ne strângem, ne luăm în brațe, socializăm, apoi plecăm și uităm unii de alții și spunem că ne iubim. Dar nu așa ne-a iubit el pe noi. El și-a dăruit fiecare clipă pentru ceilalți. Trebuie să cunoaștem această dragoste a lui Hristos care se dăruiește și care întrece orice cunoștință pentru ca să ajungem plini de toată plinătatea lui Hristos.

Prin aceasta vor cunoaște toți că suntem ucenicii Lui, dacă vom avea dragoste unii pentru alții, și aceasta este dragostea pe care a avut-o El, pentru alții. Nu dragostea pe care și-o închipuie mulți.

Citim și din Ioan 15, versetul 9, și 10: *"Cum m-a iubit pe mine Tatăl, așa v-am iubit și Eu pe voi. Rămâneți în dragostea Mea. Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea, după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în dragostea Lui."* Amin.

Rămâneți în dragostea Mea. Cum m-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-am iubit și Eu pe voi. Deci cum trebuie să ne iubim unii pe alții? Cu iubirea care se află în Împărăția lui Dumnezeu, așa cum ne-a iubit Domnul Isus, așa trebuie sa ne iubim.

Și versetul 12: *”Aceasta este porunca Mea Să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit Eu.” *Amin. Poate nu ne gândim prea des de ce trebuie să ne iubim unii pe alții așa cum ne-a iubit El. De ce trebuie ca dragostea Lui să ajungă desăvârșită în noi?

Dragostea nu va pieri niciodată, este legătura desăvârșirii, este liantul care se va regăsi în relațiile noastre din Împărăția lui Dumnezeu. Nu e doar o poruncă și noi o împlinim pentru că ni s-a poruncit. Nu trebuie să ne iubim pentru că ni s-a poruncit ci trebuie să avem dragoste, pentru că fără dragoste nu ne folosește la nimic, nu ajungem la ceea ce va fi în veșnicie.

Și dacă îmi dau viața să fie arsă pe rug, nu-mi folosește la nimic. Chiar dacă slujesc toată viața, dar dacă n-am dragoste, nu-mi folosește la nimic, pentru că nu Îl cunosc pe Domnul. Și viața veșnică este aceasta să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu și pe Isus Hristos.

Citim și versetul 13 din capitolul 15: *”Nu este mai mare dragoste decât să și dea cineva viața pentru prietenii săi.”* Amin. Am citit mai devreme că dacă ne dăm viața pe rug, dacă ne dăm trupul să fie ars, nu ne folosește la nimic dacă nu avem dragoste.

Dacă nu primești semnul fiarei aceasta nu înseamnă că ai dragoste, dragostea nu înseamnă să îți dai viața pe rug. Nu este mai mare dragoste decât să și dea viața cineva viața pentru prietenii săi, dar aceasta nu înseamnă că trebuie să fii ars pe rug.

Ce vrea să spună Domnul Isus aici? Cum ne-a iubit El? Încă nu fusese pe cruce, încă nu a fost adus ca jertfă, dar El își dăruia viața în fiecare zi pentru prietenii săi.

Scriptura ne învață că cine vrea să fie mai mare, să fie robul tuturor, să-și dea viața pentru frații săi. Așa se ajunge la o dragoste jertfitoare, la dragostea desăvârșită.

Pentru ilustrație putem lua o familie cu 10- 12 copii? Dacă acolo sunt părinți serioși, își dăruiesc viața pentru copii lor. Am fost nu demult la Bistrița și acolo am fost primiți în casa unei familii tinere. Și am stat de vorbă.

Am avut o părtășie acolo și am observat că părinții băiatului n-au avut timp să stea cu noi, ci au pregătit mâncare, ne-au slujit atât lor cât și nouă. Ei și-au dăruit timpul lor pentru binele copiilor lor. Așa fac în general părinții; ei își dăruiesc viața pentru copiii lor.

Și aceasta este dragostea care este firească. Cum trebuie să fie dragostea duhovnicească? Nimeni nu se naște dragostea de sus pe care o regăsim în 1 Corinteni 13.

Un prunc nou născut duhovnicesc nu are dragoste, el trebuie să o învețe cu ajutorul părinților lui duhovnicești. Citim la 1 Corinteni capitolul 3, versetul 1: *”Cât despre mine, fraților, nu v-am putut vorbi ca unor oameni duhovnicești, ci a trebuit să vă vorbesc ca unor oameni lumești, ca unor prunci în Hristos. V-am hrănit cu lapte, nu cu bucate tari, căci nu-le putea suferi și nici chiar acum. Nu-le puteți suferi, pentru că tot lumești sunteți. În adevăr, când între voi sunt zavistii, certuri și dezbinări, nu sunteți voi lumești și nu trăiți voi în felul celorlalți oameni?”* Amin.

Ce arată, certurile și dezbinările? Așa arată că avem dragoste? Acești oameni din Corint erau la început și nu cunoșteau dragostea lui Dumnezeu,

Să urmărim cine lucrează cu noi ca să ajungem la dragostea lui Hristos. Citim de la Romani capitolul 5, versetul 3 până la 5: *”Ba mai mult, ne bucurăm chiar și în necazurile noastre, că știm că necazul aduce răbdare, răbdare, aduce biruință în încercare, iar biruința aceasta aduce nădejde. Însă nădejdea aceasta nu înșală, pentru că dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt care ne-a fost dat.”* Amin.

Duhul Sfânt ne-a fost dat ca să avem parte de nașterea din nou și pentru creșterea noastră. Scriptura spune că Duhul Sfânt a turnat dragostea în inima noastră. Și totuși sunt zavistii, certuri și dezbinări între noi.

Cum toarnă Duhul Sfânt dragostea? Este explicat mai sus. Ne bucurăm în necazurile noastre pentru că necazul aduce răbdare. Răbdarea aduce biruință în încercare. Găsim scris în 1 Corinteni 13 că dragostea este îndelung răbdătoare. Dumnezeu îngăduie pentru noi să trecem prin încercări ca să toarne dragostea în noi. Și răbdarea este o parte din dragoste și Duhul Sfânt lucrează ca să ajungem la răbdare.

Citind de la 1 Ioan versetul 15, până la 18: *”Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele. Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac, și anume Duhul Adevărului, pe care lumea nu-l poate primi pentru că nu-l vede, și nu-l cunoaște. Dar voi îl cunoașteți, căci rămâne cu voi și va fi în voi. Nu vă voi lăsa orfani. Mă voi întoarce la voi.” *Amin.

De ce ne dă Duhul Sfânt? Dacă Îl iubim pe Domnul Isus ne trimite Duhul Sfânt ca să ajungem la dragoste.

Să ne oprim puțin la versetul 18. Nu vă voi lăsa orfani, mă voi întoarce la voi. Prin ce se caracterizează orfanii? Cum se numesc instituțiile care adăpostesc pe orfani? De ce îi spune orfelinat? Lipsa părinților este unul din lucrurile care lipsesc cu desăvârșire.

Diferența dintre un orfan și un copil cu părinți este că cel care are părinte, învață să iubească de la părinți prin exemplul lor personal.

De aceea Domnul Isus nu ne lasă orfani. Să sa învățăm de la El cunoaștem dragostea Lui, care întrece orice cunoștință. Și in lucrarea aceasta, Duhul Sfânt, conlucrează cu noi împreună cu familia duhovnicească care este Biserica sau Trupul lui Hristo

Citim din Efeseni, capitolul de la versetul 11, până în a 13: *”El a dat pe unii apostoli, pe alții proroci, pe alții evangheliști, pe alții păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu. Sau cunoștinței dragostei Fiului lui Dumnezeu la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.”* Amin.

Pe lângă Duhul Sfânt sunt și mădularele trupului lui Hristos care lucrează la caracterul nostru. Este Duhul Sfânt, dar mai sunt și apostolii, păstorii și așa mai departe. Citim versetul 16: *"Din el Tot trupul, bine închegat și strâns legat prin ceea ce dă fiecare încheietură, își primește creșterea potrivit cu lucrarea fiecărei părți, în măsura ei și se zidește în dragoste."* Amin.

Haideți să deschidem la Filipeni, să vedem câteva lucruri care se regăsesc în Biserica lui Hristos și să urmărim cu mare atenție lucrurile acestea, pentru că mulți au impresia că dragostea vine la întâmplare, vine turnată în inimile noastre probabil într-un mod miraculos.

Citim capitolul 1, versetul 8 și 9: *"Căci martor îmi este Dumnezeu că vă iubesc pe toți cu o dragoste nespusă în Isus Hristos și mă rog ca dragostea voastră să crească tot mai mult în cunoștință."* Amin.

Este vorba de apostolul Pavel, care a scris această epistolă către Filipeni. El ca apostol a primit însărcinarea să facă ucenici prin Evanghelie și apoi să crească și să desăvârșească pe sfinți.

Am citit că el și-a iubit copilașii născuți de el cu o dragoste nespusă. Ce înseamnă dragoste nespusă? Și el, cu această dragoste îi iubea. Și se ruga ca dragostea lor să crească tot mai mult în cunoștință și în orice pricepe până dragostea lor ajunge până la plinătatea lui Hristos.

Apostolul Pavel l-a avut în apropierea lui pe Timotei, care era copilul lui prea preaiubit. Ce înseamnă preaiubit? Copil iubit și copil preaiubit. Iacov iubea pe copiii lui, dar pe cineva iubea mai mult, iubea mai mult pe Iosif. Și aici ne spune despre Timotei. Copilul meu preaiubit.

Când avem un copil și îl iubim, îi transmitem toată dragostea noastră, dragoste de care un copil orfan nu are parte. Copilul orfan nu are părinți care să le dăruiască și să îi învețe dragostea. Vor avea educatori, vor avea învățători, vor avea profesori.

Ce face un învățător? Își predă ora de geografie, apoi când sună clopoțelul pleacă. Își ia catalogul, și pleacă la cancelarie. E adevărat, s-a ocupat să ne transmită cunoștințe noi. Dar nu este interesat să-i cunoască prea mult pe elevi. Altcineva îi va a hrăni, îi va iubi și se va îngriji de nevoile lui materiale și emoționale.

Așa a fost apostolul Pavel cu copii lui*. "Și martor îmi este Dumnezeu că vă iubesc cu o dragoste nespusă."* Cei din Filipi erau copiii lui, el i-a născut prin Evanghelie. El îi iubea și le putea spune că sunt iubiți de el cu o dragoste nespus de mare.

Mulți predică astăzi de la amvoane, și își numesc auditoriul pe care abia îl cunosc "preaiubiții mei", și nu e nimic acolo. Pentru că acest termen este folosit în Biblie îl folosesc și ei. Mulți spun dragii mei, și predicatorul nu are relație apropiată cu aproape niciunul din cei ce ascultă.

De unde învățăm dragostea? De la învățători, predicatori? Dacă nu avem în trupul lui Hristos oameni care să ne iubească, să ne sfătuiască, să ne mângâie, vom învăța sau nu vom învăța dragostea?

Dumnezeu a rânduit ca cel născut din nou să aibă o familie. Noi trebuie să respectăm rânduiala lui Dumnezeu. O să vedem despre Timotei câteva lucruri. Timotei a crescut la picioarele lui

Pavel. Pavel a fost părintele lui duhovnicesc și la crescut ca un tată pe copilul lui.

Citim de la 1 Tesaloniceni, capitolul 2, versetul 7 și 8*: ”Dimpotrivă, ne-am arătat blânzi în mijlocul vostru, ca o doică ce își crește cu drag copiii. Astfel, în dragostea noastră fierbinte pentru voi, eram gata să vă dăm nu numai Evanghelia lui Dumnezeu, dar chiar și viața noastră. Atât de scumpi ne ajunseseră.”* Amin.

Sunt cuvinte pe care mulți nu le-au băgat în seamă. Apostolul Pavel menționează că avea o dragoste fierbinte pentru cei din Tesalonic. Prima dată în Filipeni are ”o dragoste nespusă” și aici ”o dragoste fierbinte”.

Să ai dragoste fierbinte e mai mult decât dragostea simplă. Eram gata să vă dăm numai Evanghelia, ci chiar și viața noastră. Atât de scumpi ați ajuns pentru noi. Ce înseamnă să-și dea viața? Să moară pentru ei pe rug sau să-și dăruiască timpul și energia?

În dragostea noastră fierbinte pentru voi ne sacrificăm viața, o cheltuim pentru voi. Se vede aceasta dragoste sau nu se vede? Copiii simt această dragoste. Copilul simte când este mângâiat, simte când este iubit.

Citim și versetul 11 despre atitudinea Apostolului Pavel care era părintele duhovnicesc pentru cei din Filipi, pentru cei din Efes și din Tesalonic: *”Știți iarăși că am fost pentru fiecare din voi ca un tată cu copiii lui. Vă sfătuiam, vă mângâiam și vă adeveream.”* Amin.

Vă sfătuiam, vă mângâiam. Ce înseamnă să mângâi un copil? Când am luat noi copilașul de la orfelinat, a mai luat și altcineva doi copilași de acolo. Familia aceasta care a luat și ea copilași au aplicat câteva lucruri preluate din studiile făcute asupra acestor tipuri de cazuri.

Au cumpărat doi săculeți și îi puneau pe copilași în fața și în spate și îi purtau prin casă multe ore ca copilul să stea la pieptul lor și pas cu pas să simtă iubirea de mamă. Sunt metode care se aplică pentru a face copilul să simtă că are părinte că are mamă.

Domnul Isus ne promite: ”Nu vă voi lăsa orfani, nu vă voi lăsa singuri, vă voi da părinți care vor fi cu voi, vă vor crește, vă vor mângâia. Eram ca o doică în mijlocul vostru spune apostolul Pavel. Eram blânzi cu voi.

Domnul Isus spune: ”*Veniți și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând”*. Uitați-vă la Mine cum sunt Eu. Învățați de la Mine. Și apostolul Pavel care a călcat pe urmele Domnului Isus spune despre el. *”Ne-am arătat blânzi în mijlocul vostru, ca o doică ce își crește cu drag copiii.”*

Ținta poruncii e dragostea. Păzește poruncile Domnului Isus și vei ajunge la dragoste. Dar nu poți de unul singur să ajungi la dragoste. Pentru aceasta Dumnezeu a creat un cadru, ne-a pus la dispoziție familia Lui ca să ajungem la dragoste.

Fără să aibă familie, copilul, orice ar face el, este tot orfan, nu ajunge la aceeași țintă cu copilul care se naște în familie, într-o familie sănătoasă, în care are dragoste, într-o familie care își crește cu drag copiii. Dacă copiii au fost crescuți cu bătaie, cu frică, aceștia nu cunosc dragostea părintească.

Nu în orfelinat trebuie să creștem noi, ci trebuie să avem o familie duhovnicească. Pavel a avut o dragoste nespusă pentru copiii lui.

Noi, dacă nu trăim în dragostea părinților duhovnicești, nu înțelegem dragostea despre care vorbește apostolul Pavel.

Nu este suficient să citim că ”Pavel i-a iubit cu o dragoste nespusă,” ci trebuie să experimentăm ceea ce au experimentat și cei din Filipi, trebuie să trăim aceste lucruri, să le simțim. Și așa vom ajunge și noi să gustăm din dragostea de sus.

O să citim tot din Tesaloniceni, capitolul 3, o să citim versetul 12 și 13: *”Domnul să vă facă să creșteți tot mai mult în dragoste unii față de alții și față de toți, cum facem și noi înșine pentru voi, ca să vi se întărească inimile și să fie fără prihană în sfințenie înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, la venirea Domnului nostru Iisus Hristos, împreună cu toți sfinții.”* Amin.

Este rugăciunea lui Pavel. Să creștem în dragoste. Trebuie să fie și rugăciunea noastră. Să creștem în dragoste unii față de alții și față de toți oamenii. *”Dați-vă toată silința, zice Apostolul Petru, să uniți cu credința fapta, cu fapta, cunoștința cu cunoștința, înfrânarea, cu înfrânarea, răbdarea cu răbdarea, evlavia cu evlavia, dragostea de frați și cu dragostea de frați, iubirea de oameni.”* Și vedeți, sunt etape. Și ca sa ajungi la dragostea de frați, trebuie să ai familie. Trebuie să ai un părinte care să te crească. Trebuie să ai pe mai marii adunării, bătrânii care să aibă dragoste ca să te învețe dragostea.

Domnul să vă facă să creșteți tot mai mult în dragoste unii față de alții. Trupul lui Hristos este atelierul, unde ne șlefuim unii pe alții în dragoste.

Citim de la capitolul 4, versetul 9 și 10: *”Cât despre dragostea frățească, n-aveți nevoie să vă scriu, căci voi singuri ați fost învățați de Dumnezeu să vă iubiți unii pe alții și iubiți în adevăr pe toți frații care sunt în Macedonia. Dar dar vă îndemnăm, fraților, să sporiți tot mai mult în ea.”* Uite încă un îndemn.

Vă îndemnăm, fraților, să sporiți tot mai mult în dragoste. Ce înseamnă să sporiți. Să creșteți, să acumulați tot mai mult. De ce? Pentru că trebuie să ajungem la dragostea lui Hristos, care întrece orice cunoștință, ca să ajungem plini de toată plinătatea lui Hristos.

Citim de la capitolul 5, tot din Tesaloniceni, versetul 11, 12 și 13: *”De aceea, mângâiați-vă și întăriți-vă unii pe alții. Vă rugăm, fraților, să priviți bine pe cei ce se ostenesc între voi, care vă cârmuiesc în Domnul și care vă sfătuiesc, să îi prețuiți foarte mult în dragoste din pricina lucrării lor.”* Amin.

Ce fac părinții noștri naturali? Se ostenesc pentru noi, până creștem mari. Părinții trebuie să crească și să se îngrijească de copii. Se ostenesc între voi, ei vă cârmuiesc în Domnul și vă sfătuiesc.

Va sfătuiesc ca să creșteți în dragoste tot mai mult, și pentru aceasta să îi prețuiți foarte mult în dragoste din pricina lucrării lor.

Stăruiți în dragostea frățească. Ne spune scriptura în Evrei 13 versetul 1. Ce înseamnă să stăruim? Să ne concentrăm pentru a ajunge la dragostea lui Hristos care întrece orice cunoștință.

Să ne aducem aminte că în 1 Corinteni 13 ne spune că dragostea nu caută folosul sau. Și in alta parte, ”caută folosul altora”. Aceasta este dragostea și stăruiți în ea.

Mulți oameni cer unele daruri ale Duhului, dar nu pentru folosul altora, ci pentru folosul lor. Dar darurile pentru ce sunt? Pentru ca să creștem în dragoste, ca să putem să ne dezvoltăm, să ajungem la statura plinătății lui Hristos.

Dar noi vrem daruri care să le folosim pentru noi, nu pentru alții. Dar darurile nu sunt pentru noi, sunt pentru ceilalți și când sunt pentru ceilalți, noi trebuie să ne cheltuim, să ne dăruim viața noastră celorlalți. Dragostea nu caută folosul său.

Citim în 1 Petru capitolul 4, versetul 8. *Mai presus de toate*, (tot ce faceți voi e bine, dar mai presus de toate lucrurile pe care le faceți,) *să aveți o dragoste fierbinte unii față de alții.*

Apostolul Pavel a spus în 1 Tesaloniceni: ”Eu vă iubesc cu o dragoste fierbinte și în dragostea mea fierbinte eram gata să vă dau nu numai Evanghelia, ci chiar și viața mea. Atât de scumpi mi-ați ajuns. *”Să avem o dragoste fierbinte unii pentru alții, căci dragostea acoperă o sumedenie de păcate.” Fiți primitori de oaspeți între voi, fără cârtire. Ce înseamnă să fii primitor de oaspeți?*

Ne dăruim când suntem primitori de oaspeți? Să faci de mâncare pentru tine este ușor, dar să faci pentru mulți oameni nu e așa ușor. Practic trebuie să dăruiești din viața ta. Una e să faci de mâncare la o persoană și una este la 10 persoane.

E o mare diferență. Câtă muncă și câtă cheltuială este? Fă curățenie, pregătește-le patul, pune cearceaf, pilotă… Ai aglomerație în casă, deranjezi casa, spală după aceea. Fiți primitori de oaspeți între voi, fără cârtire. De ce? Ca să ajungeți la dragoste.

Domnul să ne ajute să înțelegem la ce suntem chemați, nu ne-a chemat să ne iubim la adunare. Să ne îmbrățișăm este de suprafață nu este o dragoste profundă.

Când primești oaspeți, dăruiești din viața ta și înveți să te cheltuiești. Și nu neapărat financiar, ci pe tine însuți. Și iți dai timpul altora. Fiți primitori de oaspeți între voi fără cârtire. Dacă cârtești nu ai câștigat nimic. Mulți au o dragoste de frați prefăcută, pentru că nevoia o cere și nu vor să vină să învețe iubirea lui Hristos care se dăruiește din toată inima, care se dăruiește cu căldură.

Citim despre această dragoste prefăcută la 1 Petru capitolul 1, versetul 22. Toate aceste versete au un scop foarte precis. Să ne ajute să înțelegem dragostea adevărată. *”Deci, ca unii care prin ascultarea de adevăr v ați curățat sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, de neam, curățat sufletele prin Duhul, prin ascultarea de adevăr, ca să avem o dragoste de frați ne prefăcută.”*

Iubiți-vă cu căldură unii pe alții din toată inima, nu calculat, ci din toată inima. *Iubiți-vă cu căldură unii pe alții cu o dragoste de frați neprefăcută.*

O să mergem acum în Timotei să vedem îndemnurile lui Pavel către Timotei, câteva îndemnuri cu privire la dragoste. Să luăm și pentru noi aceste îndemnuri. Citim în 1 Timotei capitolul 6 versetul 11 și 12: *"Iar tu, om al lui Dumnezeu, fugi de aceste lucruri și caută neprihănirea, evlavia, credința, dragostea, răbdarea, blândețea." *Amin.

Aici apostolul Pavel îl îndeamnă pe copilul lui Timotei să caute dragostea, neprihănirea, credința…. 2 Timotei, capitolul 2, versetul 22*: "Fugi de poftele tinereții și urmărește neprihănirea, credința, dragostea, pacea, împreună cu cei ce cheamă pe Domnul dintr-o inimă curată."* Urmărește dragostea. Caut-o, și urmărește-o. E important și pentru noi să facem același lucru.

Aceasta este învățătura părintelui duhovnicesc pentru copilul lui duhovnicesc. Și la capitolul 3, versetul 10*: "Tu unde ai urmărit de aproape învățătura mea, purtarea mea, hotărârea mea, credința mea, îndelunga răbdare, dragostea mea, răbdarea mea"*

Mi-ai urmărit îndeaproape dragostea mea. Călcați pe urmele mele, zice apostolul Pavel, întrucât și eu calc pe urmele lui Hristos. Timotei l-a urmărit de aproape pe apostolul Pavel. L-a urmărit cum a trăit, ca să trăiască și el la fel.

Tu ai urmărit îndeaproape dragostea mea. Ai văzut că am avut o dragoste fierbinte față de ei. Timotei a urmărit îndeaproape, dragostea lui Pavel ca să-l copieze în dragoste. Să reținem cum putem învăța dragostea. O putem învăța într-un orfelinat sau numai în familia lui Hristos?

Citim la Coloseni, capitolul 3, de la versetul 12: *"Astfel dar, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare. Îngăduiți-vă unii pe alții și dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertați-vă unul pe altul. Cum va iertat Hristos, așa iertați-vă și voi. Dar mai presus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu dragostea care este legătura desăvârșirii."* Amin.

Mai presus de toate lucrurile acestea cel mai de preț este dragostea. *"Iubiți-vă cum v-am iubit eu, așa vor vedea ceilalți că sunteți ucenicii Mei."* Nu cu o dragoste prefăcută, doar la adunare și apoi uitați de frați. Iubirea nu stă în îmbrățișări, în întrebări de bun simț, care ar arăta că ne pasă unul de altul.

Și cam aici se oprește dragostea aceasta prefăcută, calculată. Dar cum trebuie să ne iubim? Mai presus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu dragostea care nu caută folosul său, care nu se iubește pe sine și care este legătura desăvârșirii. Domnul nu ne lasă orfani. Participă și El la această lucrare prin Duhul Sfânt, mai participă prin Trupul lui Hristos, prin Biserică, dar ne cere și nouă să lucrăm.

Să ne ajute Domnul sa ajungem să avem roada Duhului, care este dragostea… Și ca sfârșit al lucrării lui Dumnezeu cu noi să ajungem la statura de om mare la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. Dragostea desăvârșită alungă frica. Și frica are cu ea pedeapsa. Amin.

București

12.03.2023

Sursa: *Urmăriți să aveți Dragostea, fără ea nu primiți cununa* — Cuvânt Curat
cuvantcurat.ro/predici-scrise/urmariti-sa-aveti-dragostea-fara-ea-nu-primiti-cununa